

— az alperest és a Scooters India Limitedet kötelezze az eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbező fellebbezését két jogalapra alapítja, egyrészt a közösségi védjegyről szóló, 2009. február 26-i 207/2009/EK tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 50. cikke (1) bekezdése a) pontjának megsértésére, másrészt az eljárási szabályoknak a Törvényszék általi megsértésére, amennyiben nem utasította el a Scooters India Limited által előterjesztett hatályon kívül helyezés iránti keresetet annyiban, amennyiben annak megalapozatlanságát megállapította.

A Scooters India Limited a LAMBRETTA közösségi védjegy jogosultja, amelyet többek között a nemzetközi osztályozás szerinti 12. osztályba tartozó „járművek; szárazföldi, légi vagy vízi közlekedési eszközök” vonatkozásában lajstromoztak. A fellebbező a védjegy megszűnésének megállapítása iránti kérelmet nyújtott be többek között a 12. osztályba tartozó áruk vonatkozásában a 207/2009 rendelet 50. cikke (1) bekezdésének a) pontja alapján, a tényleges használat hiányára hivatkozva. E kérelemnek az OHIM törlési osztálya helyt adott. A Scooters India Limited által benyújtott fellebbezést az OHIM első fellebbezési tanácsa megalapozatlanként elutasította. A megtámadott ítéletben a Törvényszék az OHIM első fellebbezési tanácsának határozatát hatályon kívül helyezte. A Törvényszék kimondta, hogy az OHIM a jogbiztonság elve alapján köteles volt figyelembe venni a 12. osztályba tartozó árukat, amelyek vonatkozásában a tényleges használatra hivatkoztak, jóllehet ezen áruk nem tartoznak azon áruk meghatározásának körébe, amelyek vonatkozásában védjegyet lajstromozták.

A fellebbező azt állítja, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot annak megkövetelésével, hogy az OHIM vegye figyelembe a LAMBRETTA védjegy bizonyos árukkal, így például alkatrészekkel kapcsolatos állítólagos használatát annak ellenére, hogy ezen áruk nem tartoznak azon áruk meghatározásának körébe, amelyek vonatkozásában a LAMBRETTA védjegyet a 12. osztályba tartozó áruk vonatkozásában lajstromozták. A fellebbező szerint a 207/2009 rendelet 50. cikke (1) bekezdése a) pontjának helyes értelmezése szerint kizárólag a lajstromozási kérelemben meghatározott körbe tartozó áruk használata vehető figyelembe. A fellebbező azt állítja, hogy a Törvényszék köteles lett volna a Bíróság Chartered Institute of Patent Attorneys (IP TRANSLATOR) ítéletének (C-307/10., EBHT, EU:C:2012:361) alkalmazására.

A fellebbező tehát azt kéri, hogy a Bíróság helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet, és utasítsa el a fellebbezési tanács vitatott határozatának hatályon kívül helyezése iránt előterjesztett keresetet.

A fellebbező másodlagos jogalapként továbbá arra hivatkozik, hogy még annak elismerése esetén is, hogy az OHIM köteles volt a 12. osztályba tartozó azon árukat figyelembe venni, amelyek vonatkozásában a tényleges használatra hivatkoztak, a Törvényszék eljárásjogi jogsértést követett el azzal, hogy korlátozás nélkül hatályon kívül helyezte a vitatott határozatot. Annak a megtámadott határozatban való megállapítását követően, hogy a LAMBRETTA védjegy jogosultja nem bizonyította a védjegy tényleges használatát a védjegy árujegyzékben szereplő áruk vonatkozásában (viszont az OHIM arra való kötelezésével, hogy ennek ellenére vegye figyelembe az ugyanazon osztályba tartozó egyéb áruk vonatkozásában történő használatot), a Törvényszéknek helyben kellett volna hagynia a vitatott határozatot annyiban, amennyiben a fellebbezési tanács a védjegy árujegyzékében szereplő áruk vonatkozásában megállapította a tényleges használat hiányát.

⁽¹⁾ HL L 78, 1. o.

A Bundesgerichtshof (Németország) által 2014. december 17-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Patrick Breyer kontra Németországi Szövetségi Köztársaság

(C-582/14. sz. ügy)

(2015/C 089/05)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Bundesgerichtshof

Az alapeljárás felei

Felperes: Patrick Breyer

Alperes: Németországi Szövetségi Köztársaság

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Úgy kell-e értelmezni a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ – a továbbiakban: adatvédelmi irányelv – 2. cikkének a) pontját, hogy a szolgáltató által az internetes honlapjának felkeresésével összefüggésben tárolt internetprotokoll-cím (IP-cím) a szolgáltató számára már akkor is személyes adatot képez, ha valamely harmadik személy (a jelen ügyben: a hozzáférés-szolgáltató) rendelkezik az érintett azonosításához szükséges pluszinformációval?
- 2) Ellentétes-e az adatvédelmi irányelv 7. cikkének f) pontjával az olyan nemzeti jogi rendelkezés, amely szerint a szolgáltató csak akkor gyűjtheti és használhatja fel a felhasználó személyes adatait annak beleegyezése nélkül, ha ez az elektronikus médium adott felhasználó általi konkrét igénybevételének lehetővé tételéhez és elszámolásához szükséges, és amely szerint az elektronikus médium általános működőképessége biztosításának célja nem indokolhatja a felhasználást a konkrét használat befejeztét követően?

⁽¹⁾ HL L 281., 31. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 15. kötet, 355. o.

A Törvényszék (hatodik tanács) T-543/11. sz., Grau Ferrer kontra OHIM – Rubio Ferrer (Bugui Va) ügyben 2014. október 24-én hozott ítélete ellen a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) által 2014. december 22-én benyújtott fellebbezés

(C-597/14. P. sz. ügy)

(2015/C 089/06)

Az eljárás nyelve: spanyol

Felek

Fellebbező: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) (képviselők: S. Palmero Cabezas és A. Folliard-Monguiral meghatalmazottak)

A többi fél az eljárásban: Xavier Grau Ferrer, Juan Cándido Rubio Ferrer és Alberto Rubio Ferrer

A fellebbező kérelmei

A fellebbező azt kér, hogy a Bíróság:

- helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet;
- határozzon érdemben, és utasítsa el a megtámadott határozat ellen benyújtott keresetet, vagy utalja vissza az ügyet a Törvényszék elé.
- az elsőfokú eljárás felperesét kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

1. A Törvényszék megsértette a közösségi védjegyről szóló rendelet⁽¹⁾ 76. cikkének (2) bekezdését és az e rendelet végrehajtásáról szóló rendelet⁽²⁾ 50. cikke (1) bekezdésének harmadik albekezdését, amennyiben a jelen ügyben téves értékelési szempontok alapján megállapította e rendelkezések alkalmazhatóságát.